

bart forestående udsendelse, men også kan være et nødvendigt led i en politimæssig efterforskning af oplysninger til brug for udlændingemyndighedernes sagsbehandling, jf. nedenfor.

I den situation, hvor der af hensyn til opretholdelse af orden og sikkerhed på anbringelsesstedet foretages begrænsninger i den frihedsberøvedes rettigheder, er det med forslaget tilsigtet, at der skal gælde samme retstilstand som for varetægtsarrestanter. Det bemærkes herved, at det for varetægtsarrestanter antages, at reglen i retsplejelovens § 773 ikke omfatter begrænsninger i den frihedsberøvedes rettigheder, der er nødvendige til opretholdelse af orden og sikkerhed på anbringelsesstedet, jf. herved den foreslåede indsættelse af udlændingelovens § 37 b, stk. 1.

Det følger videre af henvisningen i § 37 a, stk. 2, til retsplejelovens § 774, at retsplejelovens forbud mod, at institutionens personale eller andre foretager udforskning af den frihedsberøvede, finder tilsvarende anvendelse på udlændinge, hvis frihedsberøvelse er opretholdt af retten i medfør af udlændingelovens § 36.

Det understreges hermed, at institutionens personale ikke må foretage efterforskning af oplysninger til brug for udlændingemyndighedernes behandling af sagen, hvilket typisk vil være asylansøgerens identitet, færden og rejserute, jf. de almindelige bemærkninger, eller i det omfang, hvor dette må forekomme, efterforskning af oplysninger til brug for en straffesag. Der vil derimod ikke være noget til hinder for at udspørge asylansøgeren om dennes livsforhold i hjemlandet, i det omfang dette viser sig påkrævet i forbindelse med personalets varetagelse af de indsatte personlige og helbredsmæssige forhold.

Det følger desuden af henvisningen til retsplejelovens § 775, at den der fastsatte adgang til disciplinærstraf finder tilsvarende anvendelse på udlændinge, hvis frihedsberøvelse er opretholdt af retten i medfør af udlændingelovens § 37, jf. § 36.

Et behov for anvendelse af disciplinærstraf kan opstå som følge af den frihedsberøvede udlændings adfærd under frihedsberøvelsen.

En udlænding, der er frihedsberøvet i medfør af udlændingeloven, vil endvidere være omfattet af de særlige bestemmelser, som justitsministeren fastsætter med hjemmel i retsplejelovens § 776. Den i retsplejeloven § 776 nævnte beføjelse kan ikke udøves af indenrigsministeren.

Det følger endelig af § 37 a, stk. 2, at retsplejelovens bestemmelser om klageadgangen over fængselspersonalets adfærd, jf. § 778, finder tilsvarende anvendelse på udlændinge, hvis frihedsberøvelse er opretholdt af retten i medfør af udlændingelovens § 37, jf. § 36.

Ved den nye bestemmelse i *udlændingelovens § 37 b, stk. 1*, præciseres det, at en udlænding, der er frihedsberøvet i medfør af § 36, eller hvis frihedsberøvelse er opretholdt af retten i medfør af § 37, jf. § 36, under frihedsberøvelsen ikke er undergivet andre indskrænkninger i sin frihed, end frihedsberøvelsens øjemed og opretholdelse af orden og sikkerhed på anbringelsesstedet nødvendiggør. Bestemmelsen finder anvendelse både før og efter rettens opretholdelse af frihedsberøvelsen i medfør af § 37.

Bestemmelsen er udformet i overensstemmelse med bestemmelserne i retsplejelovens § 758, stk. 1, 4. pkt., der vedrører anholdelser, og retsplejelovens § 770, stk. 1, der vedrører varetægtsfængslinger.

Med hensyn til begrænsninger i en frihedsberøvetts rettigheder, der foretages af hensyn til opretholdelsen af orden og sikkerhed på anbringelsesstedet, er det med forslaget tilsigtet, at der skal gælde den samme retstilstand som for varetægtsarrestanter. Det bemærkes herved, at det for varetægtsarrestanter antages, at fængselspersonalet kan foretage begrænsninger i adgangen til besøg af hensyn til orden og sikkerhed på anbringelsesstedet, herunder isolation, besøgs- og brevkontrol. Fængselspersonalets afgørelse vil kunne påklages til Direktoratet for Kriminalforsorgen, men er ikke undergivet domstolsprøvelse i medfør af retsplejelovens kapitel 70.

Det foreslås i den nye bestemmelse i *udlændingelovens § 37 b, stk. 2*, at retsplejelovens § 770, stk. 2, om placeringen af varetægtsarrestanter finder tilsvarende anvendelse på en udlænding, der er frihedsberøvet i medfør af udlændingelovens § 36, eller hvis frihedsberøvelse er opretholdt af retten i medfør af § 37, jf. § 36.

Bestemmelsens henvisning til retsplejelovens regler indebærer, at en udlænding, der frihedsberøves i medfør af udlændingelovens § 36, som udgangspunkt anbringes i varetægtsfængsel (arresthus). Anbringelse uden for varetægtsfængsel kan dog ske af helbredsmæssige grunde.

Bestemmelsen finder i modsætning til retsplejelovens § 770 vedrørende varetægtsfængslede anvendelse både før og efter rettens opretholdelse af frihedsberøvelsen i medfør af § 37.

For personer, der har indgivet ansøgning om asyl i medfør af udlændingelovens § 7, gør sig det særlige forhold gældende, at Danmark har været med til at vedtage konklusion nr. 44 (XXXVII) af 10. oktober 1986 fra FN's Flygtningehøjkommissærs Eksekutivkomite, hvorefter frihedsberøvede asylansøgere og flygtninge så vidt muligt ikke bør anbringes sammen med personer, der er fængslede som almindelige kriminelle.